

grund af avislæsning inden for de seneste dage – i stedet for kalde det for en slags parringsdans, en parringsdans, hvor man har alle de rituelle trin, der skal til, og hvor det ender med, at man alligevel finder hinanden og er glade til. Og det håber jeg også vil ske i år.

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil gerne hilse indenrigsministerens oplysning om de åbne udvalgsdagsordener velkommen. Jeg håber, kriteriet bliver det samme, som er gældende for kommunalbestyrelsesarbejdet, så det bliver reelt og ikke noget, man sådan kan sjakre med ude omkring i kommunerne.

Det vil jeg gerne kvittere for, og så vil jeg gerne i den forbindelse spørge: Hvad så med åbne postlister, som jeg har efterlyst i mit indlæg? Kommer der også et initiativ fra ministeriet på det område her til efteråret?

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Spørgsmålet om de åbne postlister er en del mere kompliceret end det, der har med udvalgsdagsordenerne at gøre, så derfor drejer det planlagte initiativ til efteråret sig om udvalgsdagsordener.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den sidste sag på dagsordenen var:

23) Forhandling om redegørelse nr. R 23: Indenrigsministerens redegørelse af 14. maj 1997 om landdistrikterne.

(Redegørelsen anmeldt 14/5 97. Redegørelsen givet 14/5 97. Meddelelse om forhandling 14/5 97).

Forhandling

Holger Graversen (S):

Der er fortsat problemer med at holde liv på nogle småøer og landsbyer og små byer i visse yderområder, bl.a. Lolland-Falster, Bornholm, Sønderjylland og enkelte kommuner andre steder, som ligger lidt langt fra erhvervscentre, men generelt går det godt. Befolkningsstilbagegangen på landet er generelt stoppet, og mange steder er der fremgang i befolkningstallet.

Analysen og oplysninger fra kommuner giver grundlag for optimisme. Det nuværende økonomiske opsving har især gavnet landområderne. Udskrivningsgrundlaget her er vokset med 39 pct. siden 1992 imod 32 pct. i byområder, og det betyder igen fremgang i beskæftigelsen og lavere ledighed og dermed også lavere sociale udgifter for landkommunerne.

Men ikke nok med det, Vilstrups beboeranalyse viser, at mange unge byfamilier overvejer at flytte til landområderne. Begrundelsen for at bo på landet og eventuelt flytte til landet er bl.a. – ikke særlig overraskende – nærhed til naturen, de mere rolige forhold og den bedre sociale kontakt og netværk, som giver børnene en tryk opvækst. I henhold til nævnte analyse erkender man da også visse ulemper som længere og dyrere transport, mangelfuld offentlig og kollektiv transport for de billøse grupper og færre servicetilbud, bl.a. de kulturelle og handelsmæssige.

Det er vel også derfor, at vi i dag og nu fremover en gang om året skal drøfte problemerne med landområdernes fortsatte eksistens, og det er så vigtigt et spørgsmål for hele det danske samfund, at vi her i Folketinget nødvendigvis må drøfte det jævnlige.

Jeg vil derfor også gerne her takke indenrigsministeren for en god redegørelse og for det meget omfattende materiale, vi nu har fået til rådighed til belysning af emnet. Det gælder både trafikministerens transportrapport, Landdistriktudvalgets rapport, ministeriets egne undersøgelser om bl.a. kreditforeninger og pengeinstitutters udlånspraksis.

Vi har aldrig tidligere haft et så godt grundlag for at drøfte landområdernes vilkår og problemer, som vi har i dag. Dette grundlag er primært tilvejebragt gennem betænkning nr. 1333 fra regeringens tværministerielle udvalg.

I udvalgets analyse af udviklingsvilkårene på landet har jeg hæftet mig ved et par problemer, som mange fra den borgerlige side i den hidtidige debat har sat spørgsmålstegn ved. Der har bl.a. været påstande om, at kreditforeninger og pengeinstitutter diskriminerer landområdet, og det er der faktisk intet belæg for generelt, selv om långiverne på landet lider lidt større tab end i byområdet.

Det andet er transportproblemet. Når det drejer sig om tid, man bruger på transport, er der ikke den store forskel mellem by og land, men det er da klart dyrere at holde egen bil end at bo i byen uden bil og med gode kollektive trans-